

**YLEISVENÄLÄISEN TOIMEENPANEVAN
KESKUSKOMITEAN ISTUNTO
MARRASKUUN 4 (17) pnä 1917**

1

PUHE LEHDISTÖKYSYMYKSESTÄ ⁶⁸

Tov. Karelin vakuutti meille, että se tie, jolle hän lähtee, johtaa sosialismiin, mutta sillä tavalla sosialismiin kulkeminenhan on takaperin kulkemista. Trotski oli oikeassa: painovapauden nimessä järjestettiin junkkarikoululaisten kapina, julistettiin sota Pietarissa ja Moskovassa. Tällä kertaa sosialistivallankumoukselliset eivät esiintyneet sosialisteina eivätkä vallankumouksellisina. Tällä viikolla kaikki lennätinlaitokset olivat Kerenskin hallussa. Vikzhel oli heidän puolellaan. Mutta heillä ei ollut sotajoukkoja. Sotaväki kannatti meitä. Mitättömän pieni ryhmä aloitti kansalaissodan. Se ei ole päättynyt. Kaledinilaiset lähestyivät Moskovaa ja iskujoukot Pietaria. Me emme tahdo kansalaissotaa. Meidän sotajoukkomme menettelivät hyvin kärsivällisesti. Ne odottelivat eivätkä alkaneet ampuu, ja ensin iskuryhmäläiset ampuivat kolme meidän sotilastamme. Krasnovia kohtaan käytettiin lieviä keinoja. Hänet pantiin vain kotiarestiin. Me olemme kansalaissotaa vastaan. Jos se kuitenkin jatkuu, niin mitä meidän on tehtävä? Trotski oli oikeassa kysyessään, kenen nimessä te puhutte. Kysyimme Krasnovilta, voiko hän antaa Kaledinin puolesta kirjallisen sitoumuksen, ettei tämä tule jatkamaan sotaa. Luonnollisesti hän vastasi, ettei voinut. Kuinka me voimme lopettaa toimenpiteet vihollista vastaan, ellei se ole lopettanut vihamielistä toimintaansa?

Kun meille tarjotaan rauhanehdot, niin suostumme neuvottelemaan. Mutta tähän asti ovat meille ehdottaneet rauhaa sellaiset henkilöt, joista rauha ei riipu. Ne ovat

olleet vain hyviä sanoja. Onhan „Retsh” kaledinilaisten äänenkannattaja. Saatamme uskoa täydellisesti eserien vilpittömyyteen, mutta heidän selkensä takanahan ovat Kaledin ja Miljukov.

Mitä lujamielisempiä te olette, sotilaat ja työläiset, sitä enemmän saamme aikaan. Ja päinvastoin meille sanotaan: „he eivät ole vielä lujia, jos päästävät käsistään Miljukovin”. Olemme jo ennenkin sanoneet, että vallattuamme vallan me lakkautamme porvarilliset lehdet. Jos siedämme näitä sanomalehtiä, niin se merkitsee, ettemme ole enää sosialisteja. Se joka sanoo: „antakaa porvarillisten lehtien ilmestyä”, ei käsitä, että olemme menossa täyttämään vauhtia sosialismiin. Lakkautettiinhan tsaristiset sanomalehdet sen jälkeen, kun tsaarivalta oli kukistettu. Nyt olemme kukistaneet porvarillisen ikeen. Yhteiskunnallinen vallankumous ei ole meidän keksimämme,— Neuvostojen edustajakokouksen jäsenet julistivat sen,— kukaan ei esittänyt vastalauseita, kaikki hyväksyivät dekreetin, jossa se julistettiin. Porvaristo julisti vapauden, tasa-arvoisuuden ja veljeyden. Työläiset sanovat: „me tarvitsemme muuta”. Meille sanotaan: „me peräännyimme”. Ei, toverit, eserrät ovat menneet takaisin Kerenskin puolelle. Meille sanotaan, että päätöslauselmassamme on uutta. Tietysti me esitämme uutta sen vuoksi, että kuljemme sosialismiin. Kun eserrät esiintyivät I ja II Duumassa, niin heitäkin pilkattiin, että he puhuvat uutta.

Yksityisten ilmoitusten julkaiseminen on julistettava monopoliksi. Kirjaltajain liiton jäsenet katsovat asiaa leipäpalan kannalta. Me annamme sen heille, mutta toisessa muodossa. Emme saa antaa porvaristolle mahdollisuutta parjata meitä. On nimitettävä heti lautakunta tutkimaan porvarillisten sanomalehtien riippuvaisuutta pankeista. Millaista vapautta nämä lehdet tarvitsevat? Eivätköhän vain sellaista vapautta, että saavat ostaa suuret määrät paperia ja palkata suuret määrät mustentuhrijoita? Meidän pitää poistaa tällainen painovapaus, joka on riippuvainen pääomasta. Tällä kysymyksellä on periaatteellinen merkitys. Kulkiessamme yhteiskunnalliseen vallankumoukseen emme saa lisätä Kaledinin pommeihin valhepommeja.

Lakiehdotuksessamme on tietenkin puutteellisuuksia. Mutta Neuvostot tulevat soveltamaan sitä kaikkialla

paikkakuntiensa olosuhteiden mukaisesti. Emme ole byrokraatteja emmekä halua soveltaa sitä kaikkialla kirjaimellisesti, niin kuin entisajan kanslioissa. Muistan eserrien sanoneen: miten tavattoman vähän maaseudulla tiedetään. Siellä ammennetaan kaikki tiedot „Russkoje Slovoista”. Ja niinpä me olemme syyssä, että olemme jättäneet sanomalehdet porvariston huostaan. Pitää kulkea eteenpäin, uuteen yhteiskuntaan, ja suhtautua porvarillisiin sanomalehtiin samalla tavalla kuin helmi- ja maaliskuussa suhtauduimme mustasotnialaisiin lehtiin.

2

VASTAUS VASEMMISTOESERRIEN KYSELYYN

Vasemmistoeserrien tekemään kyselyyn⁶⁹ vastaa Lenin. Hän palauttaa mieliin, että kumouksen ensimmäisinä päivinä bolshevikit kehottivat vasemmistoeserrien edustajia osallistumaan uuteen hallitukseen, mutta vasemmistoeserrien ryhmä, joka ei halunnut jakaa vasemmanpuoleisten naapuriensa kanssa vastuuta näinä raskaina, kriittisinä päivinä, kieltäytyi itse ryhtymästä yhteistyöhön bolshevikkien kanssa.

Uusi valta ei voinut ottaa toiminnassaan lukuun kaikkia esteitä, joita sen tielle saattoi nousta kaikkia muodollisuuksia tarkasti noudatettaessa. Hetki oli perin vakava eikä siinä saanut viivytellä. Ei saanut tuhlata aikaa rosoisten kohtien siloitteluun, sillä nehän antoivat vain ulkonäön muuttamatta mitään uusien toimenpiteiden sisällyssä. Niinhän Neuvostojen toinen yleisvenäläinen edustajakokouskin, hyläten kaikki muodolliset haitat, hyväksyi yhdessä laajassa istunnossaan kaksi yleismaailmallisesti tärkeää lakia. Vaikka porvarillisen yhteiskunnan näkökannalta katsoen näissä laeissa olisikin muodollisia puutteellisuuksia, niin valtahan on Neuvostoilla, jotka voivat tehdä tarvittavia korjauksia. Kerenskin hallituksen rikollinen toimettomuus saattoi maan ja vallankumouksen perikadon partaalle; viivyttely on todellakin samaa kuin kuolema, ja säättäessään lakeja, joissa on otettu huomioon laajojen kansanjoukkojen odotukset ja toiveet, uusi valta asettaa tienviittoja elämän uusien muotojen kehittämisen tiellä. Paikallisneuvostot voivat muunnella, laajentaa ja täydentää hallituksen antamia perussäännöksiä paikkakunnan olosuhteiden ja ajan mukaan. Joukkojen

aktiivinen luova toiminta, juuri se on uuden yhteiskuntaelämän tärkein tekijä. Ryhtykööt työläiset luomaan työväenvalvontaa tehtaissaan, varustakoot maaseutua tehdastuotteilla, vaihtakoot niitä viljaan. Yksikään valmiste, yksikään naula viljaa ei saa jäädä tilinpidon ulkopuolelle, sillä sosialismi on ennen kaikkea tilinpitoa. Sosialismia ei luoda ylhäältä tulevien käskyjen mukaan. Virallisen byrokraattinen automatismi on sen hengelle vierasta; elävä, luova sosialismi on itsensä kansanjoukkojen aikaansaannos.

3

KAKSI PUHEENVUOROA VASEMMISTOESERRIEN
KYSELYN JOHDOSTA

I

Lenin koskettelee konkreettisia syytöksiä, joita on esitetty Kansankomissaarien Neuvostoa vastaan. Muravjovin päiväkäskystä ⁷⁰ Kansankomissaarien Neuvosto sai tietää vasta sanomalehdistä, sillä ylipäällikölle on myönnetty oikeus antaa omalla vastuullaan sellaisia päiväkäskyjä, jotka eivät siedä lykkäystä. Mainittu päiväkäsky ei sisältänyt mitään uuden vallan hengen vastaista, mutta sen sanamuoto saattoi johtaa epäsuotuisiin väärinkäsityksiin, josta syystä Toimeenpaneva Keskuskomitea kumosi päiväkäskyn. Edelleen te arvostelette maadekreettiä. Mutta tässä dekreetissä on huomioitu kansan vaatimukset. Te moititte meitä kaavamaisuudesta. Entä missä ovat teidän luonnoksenne, korjauksenne ja päätöslauselmanne? Missä ovat teidän lainsäädännöllisen luomistyönne hedelmät? Teillä oli vapaus luoda niitä. Mutta me emme niitä näe. Sanotte meidän olevan äärimmäisyyteen meneviä, entä ketä te olette? Parlamenttijarrutuksen puolustajia, sen samaisen parlamenttijarrutuksen, jota nimitettiin ennen juonitteluksi. Jos olette tyytymättömiä, kutsukaa koolle uusi edustajakokous, toimikaa, mutta älkää puhuko vallan luhistumisesta. Valta kuuluu meidän puolueellemme, joka nojautuu laajojen kansanjoukkojen luottamukseen. Vaikka muutammat toverimme ovatkin ottaneet sellaisen ryhmäohjelman, jolla ei ole mitään yhteistä bolshevismien kanssa, niin Moskovan työläisjoukot eivät seuraa Rykovia ja Noginia. Tov. Proshjan sanoi, että Suomessa, missä vasemmistoeserrät olivat kosketuksessa joukkojen kanssa, he pitivät välttämättömänä vallankumouksellisen sosialismin

vasemmistosiiven kiinteää yhteistyötä. Kun täällä vasemmistoeserrät eivät yhdy meihin, niin sillä he vain osoittavat, että heillä on täällä sama kohtalo kuin edeltäjilläänkin — puolustuskantalaisilla. He ovat irtautuneet kansasta.

II

Vedoten puolueen edustajakokousten esimerkkiin ja puoluekuriin alistumisen välttämättömyyteen Lenin ilmoitti osallistuvansa äänestykseen.

4

PUHE JA PÄÄTÖSLAUSELMA SEN JOHDOSTA, ETTÄ NOGIN
ILMOITTI EROAVANSA KANSANKOMISSAARIEN NEUVOSTOSTA

I

Lenin toteaa, että sanat „Länsi on häpeällisesti vaiti”⁷¹ ovat internationalistille sopimattomia. Vain sokea saattaa olla näkemättä, millaisessa käymistilassa ovat työväenjoukot Saksassa ja Lännessä. Saksan proletariaatin huippukerros, sosialistinen intelligenssi siellä samoin kuin kaikkialla muuallakin on enimmäkseen isänmaan puolustuksen kannalla. Mutta proletariaatin pohjakerrokset ovat valmiita vastoin johtajiensa tahtoa vastaamaan meidän kutsuumme. Saksan armeijassa ja laivastossa vallitseva hirvittävä kuri ei voinut estää oppositioainesten esiintymistä. Saksan laivaston vallankumoukselliset merimiehet tiesivät jo ennakolta, että heidän yrityksensä oli tuomittu epäonnistumaan, mutta menivät sankarillisesti varmaan turmioon saadakseen kuolemallaan herätetyksi kansassa vielä uinuvan kapinahengen. „Spartakus” ryhmä kehittää yhä voimaperäisemmin vallankumouksellista propagandaansa. Proletariaatin ihanteiden puolesta väsymättömästi taistelevan Liebknechtin nimi tulee päivä päivältä yhä tunnetummaksi Saksassa.

Me uskomme Lännen vallankumoukseen. Tiedämme, että se on kiertämätön, mutta sitä ei tietenkään voida tehdä tilauksesta. Saatoimmeko me viime joulukuussa tietää helmikuun tulevat tapahtumat tarkasti? Tiesimmekö syyskuussa varmasti, että kuukauden kuluttua Venäjän vallankumoukselliset kansanjoukot suorittavat maailman suurimman kumouksen? Tiesimme, että vanha valta oli tulivuoren huipulla. Monien oireiden mukaan saatoimme päätellä siitä suuresta maanalaisesta työstä, joka oli käyn-

nissä syvällä kansan tietoisuudessa. Tunsimme sähköä ilmassa. Tiesimme, että se kiertämättä purkautuu puhdistavaksi ukkoseksi. Mutta emme voineet ryhtyä ennustelemaan tuon ukkosen alkamispäivää ja -hetkeä. Samanlaisen tilanteen kuin meillä oli näemme nyt myös Saksassa. Sieläkin kasvaa se kansanjoukkojen epämääräinen tyytymättömyys, joka kiertämättä valautuu kansan liikehtimisen eri muotoihin. Emme voi antaa asetusta vallankumouksesta, mutta mekin voimme edistää sitä. Ryhdymme järjestämään taisteluhaidoissa veljeilyä, autamme Lännen kansoja aloittamaan voittamattoman sosialistisen vallankumouksen. Tov. Zaks puhui edelleen sosialismin luomisesta dekreeteillä. Mutta eikö nykyinen valta kutsu itse joukkoja luomaan elämän parhaita muotoja? Jalostusteollisuuden tuotteiden vaihto viljaan, tuotannon tiukka valvonta ja tilinpito ovat sosialismin alkua. Niin, meillä tulee olemaan työn tasavalta. Joka ei halua tehdä työtä, sen ei pidä syödäkään.

Edelleen, missä sitten ilmenee puolueemme eristyneisyys? Siinä, että eräät intelligentit erkanevat siitä. Mutta me saamme päivä päivältä yhä suurempaa kannatusta talonpoikaiston keskuudessa. Vain se voittaa ja pystyy pitämään vallan, joka uskoo kansaan, joka sukelta kansan elävän luomistyön lähteeseen.

II

Toimeenpaneva Keskuskomitea antaa Kansankomissaarien Neuvoston tehtäväksi suunnitella seuraavaan istuntoon mennessä ehdokkaat sisäasiain sekä kaupan ja teollisuuden kansankomissaarien virkaan ja velvoittaa tov. Kollegajevin ottamaan vastaan Maanviljelyksen kansankomissaarin tehtävät.

„Izvestija TsIK“ № 218,
marraskuun 7 pñä 1917

Julkaistaan
„Izvestija TsIK“ lehden
tekstin mukaan